

Intentionally; he should never eat it

במזיד לא יאכל עולמית –

Overview¹

The **ברייתא** stated (according to ר"י) that if one cooked intentionally on שבת, he should never eat from it. תוספות clarifies who is prohibited from eating it.

הוא אבל אחרים אוכלים דאי אחרים נמי לא יאכלו עולמית היינו מזיד² דרבי יוחנן הסנדלר -
He (the מבשל) is prohibited from ever eating from it, **however others may eat** from it (למוצ"ש), **for if** (according to ר"י) **others also may never eat** from it, it will turn out that the מזיד of ר"י **has the same ruling** as the מזיד of ר"י הסנדלר -
כללא דמילתא מזיד דרבי מאיר שוגג דרבי יהודה מזיד דרבי יהודה שוגג דרבי יוחנן הסנדלר:
To encapsulate; the מזיד of ר"מ is the same as the שוגג of ר"י (no one eats on שבת, everyone eats מוצ"ש), the מזיד of ר"י is like the שוגג of ר"י הסנדלר (the מבשל never eats, and מוצ"ש אחרים eat מוצ"ש).

Summary

The מזיד of ר"מ is like the שוגג of ר"מ and the מזיד of ר"י is like the שוגג of ר"י הסנדלר.

Thinking it over

According to תוספות, the לא יאכל and יאכל of ר"מ refers to everyone (the מבשל and אחרים), while according to ר"י the יאכל refers to everyone, while the לא יאכל refers only to the מבשל, but not to the אחרים. Why was not ר"י more specific?

¹ See 'Overview' to the previous בשוגג תוס' ד"ה בשוגג.

² במזיד לא יאכל עולמות לא לו ולא לאחרים ר"י הסנדלר states. Why would there be a need for both of them to express the same ruling. See תוס' ד"ה המבשל [TIE footnote # 13].